

V. I. Lenin

## Lagförslag om nationernas jämlikhet och skydd för nationella minoriteters rättigheter

Maj 1914

Lenin beskrev planen för lagförslaget i ett brev till S. O. Sjaumjan, daterat den 6 (19) maj 1914, där han fäste särskild vikt vid att det skulle läggas fram i duman. "På detta sätt", skrev han, "tror jag att vi kan förklara för folket hur dumt det är med kulturell-nationell autonomi och *krossa* anhängarna av denna dårskap en gång för alla." Lagförslaget lades dock aldrig fram.

---

1. Gränserna för Rysslands administrativa indelningar, på landsbygden och i städerna (byar, voloster, ujezder, guvernement, delar och avsnitt av städer, förorter etc.), skall omprövas på grundval av ett register över dagens ekonomiska förhållanden och befolkningens nationella sammansättning.
2. Detta register ska upprättas av kommissioner som väljs av lokalbefolkningen på grundval av allmän, direkt och lika rösträtt genom hemlig omröstning med proportionell representation; nationella minoriteter som är för små (enligt proportionell representation) för att välja en kommissionsmedlem ska välja en kommissionsmedlem med rådgivande röst.
3. De nya gränserna ska godkännas av landets centrala parlament.
4. Lokalt självstyre ska införas i alla delar av landet utan undantag, på grundval av allmän, direkt och lika rösträtt genom hemlig omröstning med proportionell representation; områden med särskilda geografiska, levnadsförhållanden eller ekonomiska förhållanden eller en särskild nationell sammansättning av befolkningen ska ha rätt att bilda autonoma regioner med autonoma regionala kosthåll.
5. Gränserna för den jurisdiktion som utövas av de autonoma dieterna och lokala självstyrande organen ska fastställas av landets centrala parlament.
6. Alla nationer i staten är absolut jämlika, och alla privilegier som åtnjuts av en nation eller ett språk anses vara otillåtna och författningsstridiga.
7. De lokala självstyrande organen och de autonoma regionerna ska bestämma på vilket språk statliga och offentliga inrättningar ska bedriva sin verksamhet i ett visst område eller en viss region, varvid alla nationella minoriteter har rätt att kräva absoluta garantier för sitt språk på grundval av jämlikhetsprincipen, till exempel rätten att få svar från statliga och offentliga inrättningar på det språk som de tilltalas på, etc. Åtgärder av zemstvoer, städer etc., som kränker den språkliga jämlikhet som de nationella minoriteterna åtnjuter inom finansiella, administrativa, juridiska och alla andra områden, skall anses ogiltiga och kunna upphävas efter protest från vilken medborgare som helst i staten, oavsett hemvist.
8. Varje självstyrande enhet i staten, landsbygd och stad, ska, på grundval av allmän, direkt och lika rösträtt genom hemlig omröstning med proportionell representation, välja utbildningsstyrelser för att helt och hållet och självständigt ta hand om utgifter för alla kulturella och utbildningsbehov hos befolkningen som är föremål för kontroll och förvaltning av stads- och Zemstvo-organen.

9. I territoriella enheter med blandad befolkning skall antalet ledamöter i utbildningsnämnderna inte vara mindre än tjugo. Detta antal (20) kan ökas genom beslut av de självstyrande organen och de autonoma dieterna. Områden skall anses ha en blandad befolkning där en nationell minoritet utgör upp till fem procent av befolkningen.

10. Varje nationell minoritet i en viss självstyrande enhet som är för liten för att, enligt proportionell representation, välja en ledamot i utbildningsnämnden skall ha rätt att välja en ledamot med rådgivande röst.

11. Den proportionella andelen av de medel som används för de kulturella och utbildningsmässiga behoven hos de nationella minoriteterna i ett visst område skall inte vara mindre än den proportionella andelen av de nationella minoriteterna i hela befolkningen i det givna området.

12. En folkräkning, med vederbörlig hänsyn tagen till medborgarnas modersmål, skall genomföras vart tionde år i hela staten och vart femte år i regioner och områden med blandad befolkning.

13. Alla åtgärder av utbildningsnämnder som på något sätt bryter mot den fullständiga jämlikheten mellan nationer och språk i den lokala befolkningen eller proportionaliteten i utgifter för kulturella och utbildningsbehov i enlighet med de nationella minoriteternas andel av befolkningen, ska betraktas som ogiltiga och kan upphävas efter en protest från någon medborgare i staten, oavsett hemvist.